

Diskuse s faráři

- ◆ diskuse, česky, vznik: nedatováno
- ◆ discussion, Czech, origin: nedatováno

Diskuse s faráři

[strojový, neredigovaný přepis – model Gemini 3 (flash/pro) – únor 2026]

--- (s2_cleaned.flac) ---

Hejdánek: Víím, byl jsem opatrný, že by ta přítomnost Balabánovi, protože to mně řekli i Molnár a další, že by mohl být u Balabána. No a to jsem píchl do vosího hnízda, protože ty dopisy teda Balabán... Tady jsou předtím tyhle ty divoké facky, musí u mladých [nesrozumitelné], no tak mu to... Tady zřejmě je teda skutečně jeho slabost této postavy jinak dosti veliké, že totiž to dosti považuje za útok a těžko to snáší. Pak jsem mu dal informaci o sondáži na nejvyšších místech, kteréžto už věděl a nepřikládal tomu vůbec žádný zvláštní význam, což jsem se mu snažil říct, že o co a on to tak odbyl takovou obecnou reakcí, pravdou, že církvi to nepomůže, že ta církev se musí opírat o Pána Boha a ne o nějaký sondáž. No prostě filosoficky.

A já jsem mu řekl, že to je dobrý pro to, abychom se zbytečně nekompromitovali nějakými...

Jiný hlas: Hraje Boniface Bianchi na mandolínu a soubor *I Solisti Veneti* diriguje *Claudio Scimone*, ve skladbě v *G-dur*, *Echo* pro mandolínu s dvěma houslemi a orchestr *Domenica Terardiho*. Řídil *Claudio Scimone*. Na závěr to bude *Koncert pro trubku a orchestr* Mojseje Weinberga. Hrají *Timofej Dokšicer* a orchestr Státního akademického Velkého divadla v Moskvě. Řídí *Algis Žurajtis*. Koncert má tyto části: *Etudy*, *Epizody* a *Fanfáry*.

Jiný hlas: Jé, to je úplná sladárna. Jako bejvaly takový sladký obrázky do bible nebo do čeho, ne? No tak to je přesně ono, tohleto vyvedený v rádiu. Ještě teda kdyby byla barevná televize, tak by to bylo ono. No, Mísera se vrátil z Ameriky, je těžce úplně vyděšený, zlostnej, co se tam děje, prostě Wurmbrand...

Jiný hlas: Manželka Wurmbranda.

Jiný hlas: Wurmbranda, no. Že to prostě v seriálu v televizi, natočený filmy...

Jiný hlas: On tam působí...

Jiný hlas: No ne, on nejen Wurmbrand, on je v Anglii a pracuje zřejmě velmi pilně a líčí, že prostě ta skutečná Amerika roní slzy za církve za železnou oponou, že se shromažďují obrovské prostředky finanční, že je tam třeba dokumentární film, jak Heler a jiní tam sedí v černých šatech, jak musejí překládat *Starý zákon* v katakombách, v tajnosti, ilegálně, protože to vláda komunistická, ateistická nesnese. Čili roury tam nad nima... a toho Wurmbranda, to je senzace. A kde to berou? No prej nějaký ty statisíce dolarů za špionáž...

Jiný hlas: Ty ne, to on má křeče, vždyť on byl v těch rumunských věznicích asi dvanáct let a on napsal knihu o tom, *Dvanáct let v podzemí* nebo ještě jak on to...

Jiný hlas: Jo, já víím, ale počkej, já když jsem byl v Anglii... podívej se, já když jsem byl v Anglii, tak jsem navštívil řadu sborů a zejména pietisticky a fundacionalisticky laděných, se vždycky ptali na to...

Jiný hlas: Co říká Wurmbrandovi?

Jiný hlas: To už šlo tehdy. A hlavně potom v televizním střetu s *Paulem Oestreicherem*, kterého možná znáš.

Jiný hlas: No jo, znáš.

Jiný hlas: *Paul Oestreicher* je takovej londýnskej mizerovskej typ, asi taková *noblesa*, čestná, *gentleman*, zřejmě maximální citění sebe a do ateismu, že tak něco říká jako Mizerovský náš. A Wurmbrand byl s ním skutečně v rozporu v televizi, takový *demagogický* útoky, že *scholastický* pojmy, ateismus, křesťanství, nesmiřitelnost, a prostě bez jakýhokoli smyslu pro historické proporce, pro ten ateismus, jak se vlastně zrodil, čistě *demagogické* dialog, on ho tam úplně nabíral na vidle. A *Oestreicher* s takovou *noblesou* samozřejmě asi imponoval spíš těm Angličanům, odrážel ty pozory. A ten Wurmbrand je, jak je narozen?

Jiný hlas: Wurmbrand je rumunskéj...

Jiný hlas: Původem žid?

Jiný hlas: Jo, původem žid, rumunskéj.

Jiný hlas: Aha. A Wurmbrand, oni ho tam v té Anglii hrozně, oni mu dají obrovskou sbírku, o pustí se o patnáct set liber za večer.

Jiný hlas: On je ztělesněnej žid.

Jiný hlas: Jo. Ale ti Angličané to chápali tak, že v tý sekularizovaný, mravně upadající a duchovně vadnoucí Anglii, že to je konečně svědek Kristův, který tam tedy jim něco přináší, oběť, že církev musí trpět... tak ono to v tom kontextu anglickým zní trochu jinak než...

Jiný hlas: Vypadá to trochu jinak, přesně do vteřiny, v tom kontextu, který já jsem poznal trochu zblízka, jeho rodinu, ten sbor, se mi to jevílo trochu jinak než... oni si tam prostě přihřívali vlastní problémy trochu jinýho typu než...

Jiný hlas: Mně věnoval asi třináctkrát nebo patnáctkrát tu jeho knížku...

Jiný hlas: Voni jo? Nebo jeho knížku?

Jiný hlas: Jeho knížku, zkrátka tu *autobiografii*, že já jsem taky z té části Evropy, tak vědět o tom své...

Jiný hlas: No jo, to je možný. Takže takovej člověk velice, velice sebevědomej.

Jiný hlas: Militantní?

Jiný hlas: Jo, to on... a on tam prostě přišel, jaký máme štěstí, že on je... to jsou zbytečný slova, co říkal: „Jaký máte štěstí, že mě tady můžete mít, ti pořadatelé to dělali tak nějak, že já tady vůbec nebudu a podobně, a já jsem k vám přišel.“ To bylo hrozně nabubřelý.

Jiný hlas: To už je celkem drobnost, no ale Wurmbrand ovlivňuje po sobě v tomhle tom smyslu hrozně moc.

Jiný hlas: A jak na Američany, to je prostě komunismus, nikoliv komunisti, takový *scholastický* rozdělení, že polovina toho, co říká, Wurmbrand, prostě zhruba souhlasí přesně s tím, co napsal Solženicyn v tom dopise.

Jiný hlas: Jo. A oni pak takoví ti intelektuálové evangeličtí ve Švýcarsku, ti lidé z toho Helsu, co jsou takoví *progresivní* a s komunisty dialog, tak ty prostě o Wurmbrandovi úplně scházejí, že je to *demagogické* a že on je nesmiřitelný a vyloženě se mu tak nějak posmívají. Jenomže on tam skutečně... on tam totiž po někom on strašně jede, ten Wurmbrand, to jsou křesťané v té oficiální církvi, které by vyhodili od nich, a on prostě formuluje tam proti nim způsobem jejich zkaženost a prodejnost a tak dále.

Jiný hlas: A to je ovšem reálný problém. Toto je reálný problém.

Jiný hlas: A to, co já říkám, když prostě lidi na Západě, připravení Wurmbrandem, což je tisíce Wurmbrandů, když si pak přečtou Solženicynův *dopis patriarchovi*, tak měli Wurmbranda prostě potvrzenýho a všechno to jedno k druhýmu jde.

Jiný hlas: Ty máš ten dopis?

Jiný hlas: Kterej?

Jiný hlas: Solženicynův...

Jiný hlas: Kterej?

Jiný hlas: Ten, o kterým mluvíme. Solženicynův *dopis patriarchovi*?

Jiný hlas: Jo.

Jiný hlas: Tady ho dělali v *samizdatu*.

Jiný hlas: No tak to je právě... to je ta hrozná podoba, protože to se převáží. Ještě k těm bibliím, já jsem tam taky s ním mluvil... bibli se namočilo sedmdesát devět tisíc biblí, no v Rumunsku se z biblí dělal toaletní papír. No vážně, bibli dostal farář na otop. Takže škváru vytáhli z bible, v Rumunsku prej listy z biblí jsou všude tam...

Jiný hlas: Zase se to tam musí dvakrát nebo třikrát do tý věci...

Jiný hlas: Mně v Rumunsku neposlali nic, ačkoliv mně tam chodila literatura běžně, Wurmbrand tam přišel...

Jiný hlas: především ve čtyři hodiny odpoledne... v devět hodin ráno. Počkejte, co se ještě tady projednává. Totiž ty nejfantastičtější začal právě Honza a to všechno začalo u Honzy. Já jsem nepsal žádný dopis kriminálce, to se tam píše „posílejte na adresu Slovenská 1131“, to bylo jako vtip a posláno veřejnou poštou. A na něj si pak vytřeli ústa. To bude, to se nestihne, v pondělí, tak to tam pošleme v pondělí večer.

Měl jsem takový nápad, mně pak telefonovali poslat dopis generálnímu prokurátorovi a rozsudek, a že se to nevyřídí, ale potřebuju od tebe jako to poslat, adresu do Sutterova. To by mě nenapadlo, to se dá psát. Tady se mu volá teďka naprosto a to je druhá věc, a říká „můžeš?“, tak jsem přečetl ty relace o těch [nesrozumitelné]. Přijde na tvou adresu a je to pro výbor sboru, jo? *Halt* Vatikán, ten to psal, ten dopis, že bude jednat o výbor sboru nad Radotínem... no tak nic, tak nic. To je samozřejmě strach, no jistě... nebylo by nic závadného. Mně šlo prostě o to, že jo, když to nedojde, aby se vědělo, že to mělo dojít, a aby Hejda pak nenadával, co ten s tím dělal.

Hejdánek: Hele, já myslím, že to je úplně jinak, Honzo, že ty zejména jsi to telefonoval proto, že jsi věděl, že to neunikne pozornosti, a nesl jsi ty obavy, aby něco neušlo pozornosti, a takže jsi nenechal nikoho nepoučen.

Jiný hlas: Já jsem se hrozně bál, aby to neukradli, tak když je to inzerované, tak aby věděli, že se o tom ví a nemůžou s tím nic udělat. To je pro mě požitok, že i když mě s tím vykopnou, tak že se o tom vědělo. Že jsi jim to nahlásil, že s tím jdete ven. Když ve skladu dál, no sem tam. No, teď je to dobrý.

Prostě se to... to vypadalo teda... já jsem inzeroval, že jdeš do toho, do výroby. Opravdu se to sklad... pak k tomu přišel dvakrát menší prostor. Tak jsem si začal ten sklad pořádat, přičemž jsem zjistil, že ono to vcelku souhlasí. A teďka zase se ten prodej sice rozjíždí, jo, a teďka abych si udržel přehled po skladu, tak prostě budu měnit prodej a nákup. Oni mě neohroží, protože nemají náhradu. Tak to tam budu nějak fackovat, jak to půjde, jo? A hlavní bude, že si budu držet ten sklad pod kontrolou.

Hejdánek: Jo, to je důležitý, tu jistotu mít prostě, poněvadž když člověk neví, tak to je pak taková...

Jiný hlas: Jeden produkt, jeden produkt, jeden produkt. Jsi tam už dávno nebo teď nějak čerstvě? No, to jsou starší data, odtud jsou ty emise, jo? Reprodukce, to je jako když se něco překládá. Miloš Rejchrt si stěžoval, co se stalo, že on řekl Miloši, že už se vyčerpaly všechny možnosti, ještě když v podstatě ještě zase rozklad na to zamítnutí odvolání, jo? A že mu jako řekl, že si myslí, že mu nic jiného nezbyvá, než aby jako jeho přátelé teda s ním seděli teda a teď... tam citování z Bible, nevím přesně co jako tam dělali teda oba. A že mu jako Miloš řekl: „A to jako mám jít do vězení?“ „Prostě ano.“ A pak kdesi vykládal, že jako prostě musí jít do vězení, že má jako program *pro Sión* jako jeho přátelé teda, jo? Ale tak nevím, to jenom říkal Keř, takže nevím, co bylo v pozadí nebo o co vlastně šlo, nebo co se stalo s Milošem.

Hejdánek: On ještě udělal dopis té matce.

Jiný hlas: Co?

On ještě udělal dopis té matce, ten byl krásný.

Hejdánek: Ten byl krásný. To byla pěkná *exegese*.

Jiný hlas: Ukažte mi ho, já o něm nic nevím. My ho máme, najdu ho u babičky. Totiž jak bych ho měl... nestojí za to ten dopis. Sikorvanček, to jsi říkal Tomášovi, že je jedinej, kterej od něj není přesvědčený.

Hejdánek: Jo.

Jiný hlas: Jo. Tomášovi. Je výjimka. A co Pavel Tůma? No ten není jedinej. Každý je jedinej. My jsme říkali, že s tím vůbec nepočítáš, že to byl ve čtvrtek, o čem jsi ho nepřesvědčil? No o *Fellinim*. Přesně v tu chvíli jsi zjistil, že to bylo ve čtvrtek v půl jedenáctý, jedinej, kterej ho nechtěl... já s tím... u něho... on tam byl včera odpoledne u pana prokurátora.

To nevím, jestli mu to někdo neřekl, prostě mu tam dal adresu. Jeho bratr se zabil a on si vzal tu vdovu se třema dětma. Vydělává prachy v takovém podniku, kterej zjišťuje škodlivost ovzduší, měří takový... a dělá návrhy, jak to opatřit, aby se neničily filtry a takový ty věci. A ta manželka, i ten zemřelý bratr, byli adventisti a on přesto katolicismus. A byl kvůli tomu tak hrozně vyfackované v osmdesátých letech, politicky, v nejhorších letech. Já jsem s ním mluvil a on teďka prosil, jestli by mohl jít zase zpátky do... a to je vyloučený. Ale on má teďka aktivity se skupinou v... já se musím na ty kurátory aspoň trochu usměrnit. Já jsem mu půjčil tvůj dopis o těch sbornících, jo? Já jsem mu půjčil ty dopisy kurátorovi. Proboha, on to všechno četl, tak nadšený, jo? Že on s tím v podstatě, že to není nějak proti svobodě v... a on se hrozně kopal s nějakou blbostí tajně... dělali si takovou fantastickou věc.

Hejdánek: a teď, on čekal ten dopis od toho starého pana kurátora, a ten přišel, a to se mu tak líbilo, že v

tom on to vzal za své. No on už byl...